

Bøengden kan gaa til saadanne Anlæg, naar man ikke paa en eller anden Maade vil fordele Udgifterne paa Fremtiden, altsaa f. Ex. ved Hjælp af Laan. Det er ikke sagt, i det Mindste ikke her i Motiverne, at det i dette Tilfælde særlig begrundes ved, at denne Bane kunde betale sig, men kun, at det er særlig ubetænkligt i dette Tilfælde, hvor der er Udfigt til, at Banen, kan betale sig. Der er nogle ærede Medlemmer som mene, at saa er der ingen Grund til det, medens Andre mene det Mofatte, at det netop er, naar Jernbaneanlægget ikke kan betale sig, at man bør lægge det over paa Fremtiden. For begge Dele kan der siges en Del. Det ærede Medlem for Njøbenhavns Ake Valgkreds (Scharling) hælbede til den første Anfsuelse, at det var, hvor Banen kunde betale sig, at det var ubetænkligt, og særlig grundet. Jeg fer meget godt, at der kan siges Noget for det, selvfolgelig ogsaa for den anden Betragtning, for det er ganske klart, at naar man gaar til et Jernbaneanlæg, som har mindre Udfigt til at forrente sig, gjør man det i den Tro, at det vil gavne vedkommende Gan, saa at den vil udvifle sig og efterhaanden vore sig saaledes frem, at Anlægget kan give Indtægt. Jeg tror altsaa nok, at det lader sig i begge Tilfælde forsvare. Om det i og for sig er rigtigt og nødvendigt, er et Spørgsmaal for sig. Hvis man i det Hele mener, at man maa komme til at gaa til saadanne Laan, tror jeg, det er ganske forsvareligt og mest forsvareligt netop paa Jernbanernes Omraade.

Horsgaard: Jeg ønsker kun med et Par Ord at sige, hvorfor jeg agter at stemme mod dette Lovforslags videre Fremme. Det er ikke, fordi jeg mener, at der ingen Jernbane bør anlægges ud ad Kysten her; vi kunne overhovedet, tror jeg, ikke let forhindre det, og det vilde ogsaa være galt. Selv om vi ikke anlægge den for Statskassens Regning, er det jo ogsaa givet, at vi kunne faae den, saasnart Ministeren vil give sit MInde dertil. Der foreligger, saa vidt jeg veed, tilstrækkeligt Tilbud om at anlægge denne Bane, uden at det koster Staten en eneste Dre. Naar jeg stemmer imod Forslaget, er det, fordi jeg finder det usforsvarligt, at man vil anvende en 4 å 5 Millioner — det er nok noget Saadant — paa en Bane, som vi kunne faae uden at give en Dre ud af Statskassen, medens vi faave en Række Jernbaner omkring i Landet, som vi ikke kunne faae, bl. A. fordi vi ikke kunne faae Regjeringen til at yde de fornødne Bidrag dertil. Jeg maa i denne

Forbindelse sige, at den ærede Minister har i denne Henseende gjort Indtryk paa mig af at være en mærkelig Trafikminister. Man skalde tro, at han som Trafikminister maatte være glad ved at faae Jernbanenettet udvidet, at han maatte smile, hver Gang der kom blot et nogenlunde rimeligt Forslag om Udvidelse deraf. Jeg har faaet det modsatte Indtryk af Ministeren. Det synes mig ligesom han er gnaven, naar der kommer et Jernbaneforslag, ligesom han helst var fri for alle disse Jernbaneforslag. Han danner i saa Henseende en mærkelig Modsetning til sine Kolleger, de militære Ministre, som aldrig kunne faae Nok til at tilfredsstille deres Appetit. Den ærede Indenrigsminister er her ganske den bestedne, hvilket jeg finder meget uheldigt. Jeg ønsker, den ærede Indenrigsminister vilde vise en ligesaa god Appetit paa sit Omraade, som de militære Ministre paa deres. Jeg tror, det er usforsvarligt at anvende 4—5 Mill. af Statens Midler til denne Jernbane, som vi kunne faae, uden at den koster Staten en Dre, medens en stor Del af Landets Egne, af sidens liggende Egne, Egne, som særlig trænge til udvidede Samfærdselsmidler for at fremme deres økonomiske Opkomst, ere uden Jernbane. Jeg tror, det er usforsvarligt at baandlegge en saa stor Del af Statens Midler, hvad enten det sker ved Laan eller det er ved Tilskud, paa en Tid, da der siges Nei og atter Nei til Jernbaneplaner forstjellige Steder omkring i Landet, navnlig af Hensyn til, jeg tør vel ikke sige den Uvillie, som den ærede Minister viser, men hans Mangel paa Appetit, saa jeg tror ikke, det er heldigt at tilfredsstille hans Appetit paa dette Punkt. Jeg tror, det vil have til Følge, at han nærer saa meget mere Uvillie mod de andre Planer. Det er jo muligt, at han, hvis han ikke fik sin Appetit tilfredsstillet paa dette Punkt, vilde være tilbøielig til at tage mod en Plan til en Jernbane paa et eller andet Punkt, som vi kunde blive enige om. Af Hensyn dertil agter jeg at stemme mod Lovforslagets Overgang til 2den Behandling og ønsker, at Mange vilde gjøre det Samme.

Jungersen: Det viser sig altsaa nødvendigt, at man for at bygge denne Jernbane skal optage et Laan. Jeg kan ikke faae dette til at rime sig med de Udtalelser, som saldt fra det ærede Medlem for Njøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Kofen), da han sagde, at vi havde en godt bestyret Statskasse. Det forekommer mig nemlig, at for ikke ret mange Aar siden havde vi en Kassebeholdning paa Noget over 60 Mill.